

JESENIŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jeseniška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 3 krone; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 2 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jeseniške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju.

Št. 28.

V KRANJU, 10. rožnika 1905.

I. leto.

Izgredi v Domžalah.

V starodavni slovenski vasi, Domžalah, so se dogodili dne 1. junija izgredi, katere so povzročili v prvi vrsti pritepeni Tirolci, katere je pa zakrivila tudi naša dobra c. kr. vlada, ker uradno podpira nemška izzivanje na slovenskih tleh. Tekla je ta dan nedolžna slovenska kri, žrtve vladnega zistema postale so osebe, ki niso ničesar zakrivila. Ta dan se je zopet pokazalo, kako malo se moremo vnemati za c. kr. vlado, ki nas hoče teptati kjer in kadar le more, pokazalo se je, da pometa vlada z nami radi tega, ker so naši očetje vedno šli navdušeni za Avstrijo v boj, pokazalo se je, da so v Avstriji varovani le tisti ljudje, ki delajo za njen pogin.

Privandrane tirolske pijavke so hotele praznovati ta dan razvitje zastave nemško-nacionalnega pevskega društva „Andreas Hofer“. V svoji nesramnosti so ti pritepenci, ki izsesavajo slovenskega kmeta in delavca, šli tako daleč, da so razbojnali širom sveta to svoje slavje. Poročalo se je, da se udeleže te slavnosti razni hajlovski bratci iz Ljubljane, Celja, Beljaka i. t. d.; poročalo se je pa tudi, da hočejo prirediti to slavje javno in s tem izzivati mirno slovensko prebivalstvo. In zvedelo je za to slavje tudi slovensko občinstvo. Tedaj pa je zlezel tem švabskim vitezem žalostne postave pogum v hlače in mislili so samo še na zasede. Svoje hiše so zasedli z oboroženimi Švabi, ki naj bi jih varovali tedaj, ko bodo izzivali. Pa prišlo je drugače.

Skrbno v povoje zavito zastavo pripeljali so Švabi na slavnostni prostor, donášali tja skrivaj frankfurtarske zastave. Prostor je bil s hrastovimi vejami zadelan in okrašen s frankfurtaricami. Že to je vzbujalo duhove, a slovensko občinstvo je ostalo mirno. Tudi so še ostali Slovenci mirni, ko so izzivali po vasi razni Švabi in Švabici s plavicami in frankfurtarskimi znaki. Padale so le pikre opazke in bodeče besede. Mirno je bilo ljudstvo tudi še, ko je videlo vojaško godbo, katera za kako slovensko narodno slavnost ni nikdar na razpolago, katera pa je ta dan v senci frankfurtarskih zastav hotela zabavati

hajlovske izzivače. Ko so prihajali z vlakom švabske kvake k svojim bratom, ko se je hajlalo na kolodvoru in ko so Švabi izzivaje kazali samokrese, to je pač razburilo slovensko kri, vendar je ostalo vse mirno in duška svojemu ogorčenju so dali Slovenci le s prepevanjem slovenskih pesmi. Bilo je že vse mirno in nihče bi se ne zmenil za te švabske pritepence, če bi ti ne izzivali še dalje.

Ko se je namreč zaslislalo po slovenskih Domžalah hajlanje, ko se je oglasila „Die Wacht am Rhein“, tedaj je vskipela slovenska kri in takoj je bila množica zbrana, šla je demonstrirati s prepevanjem slovenskih pesmi. Z veliko trobojnico in kamniško godbo na čelu (ki je igrala „Hej Slovani“) odkorakala je množica proti kraju izzivanja. Množica sama je tudi prepevala to himno. Ljudstva je bilo od trenutka do trenutka več. Okrajni komisar Lazzarini je zahteval tedaj, da se mora godba odstraniti in odstraniti tudi slovenska zastava, medtem ko so ostale nedotaknjene prusovske frankfurtarice. Godba je odšla, množica pa ostala in zahtevala, naj se odstranijo frankfurtarske zastave, temu pa c. kr. uradnik ni hotel ugoditi. Lahko bi bil zahteval odstranitev tudi župan domžalski, Janežič, in tako preprečil nadaljno demonstracijo, toda ta mlačnež je igral presneto žalostno vlogo in tresle so se mu hlačice pred Tirolci in c. kr. uradnikom ter je še celo zmerjal slovensko občinstvo s „troletni“.

Žandarmerija je razganjala ljudstvo na ukaz Lazzarinija, ki je letel po povelje k Nemcem in okrajnemu glavarju Chronu, ki je tudi sedel v senci frankfurtaric. Nekaj ljudstva se je tedaj razšlo, drugi pa so pričeli vpiti „Abzug, Švabi“, „Zastave dol!“ Tedaj pa so dobili Švabi korajžo, pričeli so izzivati, grozili so Slovincem izza ograje z orožjem in palicami, prvo kamenje je začelo leteti izza ograje in zadetih je bilo največ slovenskih deklet. In tedaj ni več ostalo mirno slovensko ljudstvo, zavrela je kri in s kamenji se je odgovarjalo. Tedaj pa so dobili orožniki nalog, naj strogo postopajo proti Slovincem, ki so zahtevali še vedno odstranitev frankfurtaric. Kot odgovor so bili bajoneti, puškina kopita ter razne zabavljice kakor „barabe“ i. t. d. Ljudstva pa se je nabiralo vedno več in tedaj je brzojavil Lazzarini po žandarmerijo v

Ljubljano, ki je prišla z osmim vlakom. Ali oborožena moč ni prestrašila Slovencev, marveč še bolj razburila duhove. Orožniki pa so razganjali ljudi in rabili orožje. Ranjenih je bilo mnogo Slovencev z bajoneti, obleka mnogim raztrgana. Pohvaliti se mora zlasti slovenska dekleta, ki se niso strašila bajonetov, marveč so junasko nastavljalas svoje prsi orožju klicaje: „Le prebodite nas, tu smo, če mora teči slovenska kri za privandrane nemške tirolske pijavke.“

To se je ponavljalo do tedaj, da so odšli povabljeni Švabi nazaj proti Ljubljani s posebnim vlakom. Od Kleinlercherja so odšle posamezne gručice Švabov pod zaščito orožnikov proti kolodvoru. Množica jim je živžgala in klicala „Abzug“. Nemci pa so kazali svoje samokrese, z njimi grozili in psovali Slovence. Iz posameznih nemških hiš pa je letelo kamenje ter opeka na Slovence. Ko so prišli Švabi na kolodvor in se čutili varne v vagonih, tedaj pa so začeli metati kamenje na Slovence pred kolodvorom. Imeli so ga s seboj v žepih. Tedaj se je polastila ljudstva razburjenost in hotelo je udreti na peron. Tedaj pa je ukazal Lazzarini streljati na Slovence. Žandarmerija je ustrelila sedemkrat, medtem trikrat ostro. Kroglice so švigale okrog slovenskih glav in dva človeka sta bila zadeta; **tekla je nedolžna kri.** Ker se množica le ni umaknila, napadli so jo orožniki z bajoneti. Ljudstvo se jim je umikalo, a ti so divjali naprej kakor besni. Tako je neki jako divji orožnik zabodel bajonet Josipu Sedeju s tako silo v stegno, da je bajonet na drugem koncu ven pogledal. Ker je ranjenec, ki je doma iz Ljubljane, šepal proti kolodvoru, ga je orožnik s puškinim kopitom udaril po hrbtu s tako silo, da se je takoj zgrudil na tla in si pri tem zlomil nogo. In namesto da bi nesrečniku poslali takoj zdravniško pomoč, so ga hoteli transportirati **z vozom za teleta** v Ljubljano, kakor so rekli tedaj v bolnico. Šele usmiljeni ljudje so preskrbeli voz, ali ranjenca niso pripeljali v deželno bolnico, **marveč v zapore deželnega sodišča**, kjer je ostal 24 ur. Kakor se čuje, bo vsled tega izgubil Sedej nogo.

Tako se je postopalo s Slovenci, medtem ko se Nemcem ni niti las zakrivil, četudi so prvi izzivali, prvi začeli lučati kamenje. Slovenske zastave so se morale odstraniti, izdajalske frankfurtarice pa so vsled naredbe c. kr. komisarja visele še dalje in stražili so jih c. kr. orožniki.

Kar je bilo pričakovati, to se je tudi zgodilo. Vedeli smo, da bo nemško časopisje raztrošalo laži med svet, gorostasne laži. Švabi seveda niso ničesar zakrivali, četudi so imeli v zasedah pripravljene obožene pristaše, četudi so prvi napadali, četudi so streljali na Slovence. In tudi („Laibacher Zeitung“) uradni list — sekundira nemškim nacijonalcem, prinašala je naravnost lažnive vesti. Hoče pač prikriti svetu postopanje vladnih organov. Ali ni ravno ta list poklican, da z vso odločnostjo zavrača lažnive vesti nemških listov, ali ni poklican varovati v prvi vrsti ugled dežele in deželanov. Če tega ne stori, če nasprotno še blati Slovence, **ali naj se potem Slovenci zavzemamo za to vlado, ali se ne obračmo lahko z upravičenim studom od te vlade, ki nam je sovražna? Naj li še nadalje prelivamo kri zanjo?**

Vpeljana je sedaj obsežna preiskava in ta bo šele v pravi luči pokazala, kako krivično se postopa z nami, pokazala bo kako podli lažniki so Švabi.

Iz te nemško-nacijonalne slavnosti so hoteli napraviti Švabi nekaj manifest za „Proč od Avstrije“, ogrevali so se pri njej za prusko pikelhavbo in vladni organi so jo ščitili, udeležili so se jo sami. C. kr. uradniki, c. kr. vojaška godba in c. kr. profesorji so sedeli med znaki izdajalskih frankfurtaric in vsled tega njih prusofilskega mišljenja dobijo najbrže še pohvalo od zgoraj, morda še celo zaslužne križce. In mi, ki se ogrevamo za to vlado, kaj dobimo mi? Strelja se na nas, prebada z bajoneti, postopa se z našimi ljudmi barbarsko, prav kakor da bi bili med Culukafri! **In oči se nam vedno ne odpro!**

Tě nemške slavnosti so se udeležili tudi nekateri ljubljanski trgovci, ki jih žive Slovenci. S tem so pač pokazali, kako naj ž njimi postopamo. In drugi zopet se hočejo maščevati nad svojimi uslužbenci, ki so se udeležili izgredev. Tako je storil to neki I. Grobelnik v Ljubljani. Treba si je take trgovce zapomniti.

Treba pa je, da si zapomnimo Gorenjce tedogodke, da si zapomnimo postopanje vladnih organov in da uravnamo po tem svoje korake. **Klin s klinom!**

Dopisi.

Dovje. Pogostoma se pripeti, da ponujajo pri nas na Gorenjskem v celi dolini razni agenti nemških in nemškutarskih tvrdk, posebno onih iz Ljubljane, svoje sprijeno blago, če ga že naravnost ne vsiljujejo. Da jim gre posel tem lažje izpod rok in da čim lažje speljejo na led gorenjske trgovce, se izdajajo za Slovence, govorijo čisto in

lepo slovenščino in sploh nastopajo kot kaki navdušeni profesorji slovenščine in tako napravljajo utis, kakor da bi zastopali slovenske narodne tvrdke. V resnici so pa ti ljudje mačke, ki spredaj ližejo, zadaj praskajo. Blago pride, seveda navadno slabše kot je bil vzorec, račun se pošlje slovenski, dopisovanje je izključno slovensko, toda glejte jih, hinavcev, vse to samo toliko časa, dokler naročevalec svoje naročilo še lahko prekliče. Če se pa pripeti, da slučajno trgovec, ki ima itak drugače čez glavo posla, zaostane naravnost pomotoma samo jeden dan s plačilom, že padejo, kakor grabežljivi psi po njem. Takoj dati od nemškega odvetnika pisano grozilno pismo; ali pa še celo naravnost tožbo, takoj narastejo nepotrebni sodnijski stroški, izgubi se za prazen nič trgovski kredit, in si nakoplje dotičnik še več drugih sitnosti. Tako se je dogodil pred kratkim slučaj, da je nek ugleden trgovec na Gorenjskem pomotoma prezrl zapadli obrok za malo časa in žnjim se je zgodilo, kakor smo ravnokar povedali. Na nemško pismo nemškega jezičnega doktorja je odgovoril kakor samoobsebi umljivo slovensko in tudi izrazil željo, naj se ž njim slovensko dopisuje. Zagrizena nemška tvrdka pa je slovensko pismo slovenskega trgovca označila kot veliko nesramnost in podlost, ter se maščevala na ta način, da je še isti dan vložila proti njemu tožbo. Slovenci trgovci, imejte pred očmi ta kričeč slučaj in zapomnite si še sledeče. V Ljubljani imamo dovolj slovenskih, res narodnih tvrdk; pokrivajte svoje potrebe od teh in vse bo v najlepšem redu. Ljubljanska slovenska tvrdka bo imela s slovenskim trgovcem na deželi vedno toliko sočutja in potrpljenja, da mu takih in enakih sitnosti nikoli ne bo delala. S tem bo ustrezno v prvi vrsti vam samim, v drugi vrsti pa boste s tem vršili narodno delo, ker sami lahko spoznate, da bo na ta način nemškim kramarjem in njih praznožepnim dohtarjem v Ljubljani v najkrajšem času odzvonilo. Cela nemškutarska mesta so naši severni bratje Čehi na ta način izstradali in jih v najkrajšem času pretvorili v zavedna češka mesta. Nje posnemajmo! In če so dosegli Čehi te vspehe, jih mi ravno tako lahko dosežemo in tedaj ne bomo več imeli posla z nemškimi in nemškutarskimi, s čifutskim duhom prepojenimi kramarji in barantači, ampak s poštenimi slovenskimi domačimi trgovci. —r.

Novičar.

Ker se razširja v zadnjem času po Jesenicah in Savi govoriča, da je razveljavil deželni odbor izvolitev jeseniških častnih občanov, moramo to govorico odločno zavračati, kajti poizvedeli smo, da ta zadeva leži še nerešena pri deželnem odboru. Smatrati je to govorico le kot nasprotniški manever. Sicer pa bi bilo želeto, da bi bila ta zadeva že definitivno rešena pri deželnem odboru.

Upravičena zahteva. Sedaj, ko je nastopilo suho vreme in pritisnila vročina, se čujejo čestokrat pritožbe radi neznosnega prahu po cestah na Jesenicah in Savi. Občina narašča od dne do dne, promet pa obeta biti še mnogo večji kakor danes in tudi

tujci bodo prihajali vsled nove železnice mnogo skozi naše kraje. Ker glede drugih zadev občina ugodni modernim zahtevam, bi bilo tudi jako umestno, če se vpeljejo kropilniki, ki bi vsak dan zjutraj in opoldne škropili ceste. Naj bi se razpravljalo glede tega ob priliki v občinskem odboru in se oziralo za slučaj, če se vpelje skupen vodovod, tudi na to zahtevo, ki bo v teku let postala živa potreba.

Kje je gozdni čuvaj? Po gozdnih in poljskih parcelah ob Ukovi se pasejo koze raznih neznanih posestnikov brez vsakega nadzorstva in samoobsebi umevno napravljajo škodo na drevju, pa tudi po njivah tamošnjim posestnikom. Temu je treba od pomoči! Zakaj pa so postavni predpisi in gozdni čuvaji, ki morajo varovati občane pred tako škodo?

Sokolska slavnost se vrši dne 6. avgusta t. l. na Jesenicah. Tedaj se sestanejo na Jesenicah sokolska društva iz vseh slovenskih pokrajin in se vrši velika javna telovadba. Želeti bi bilo, da se narodna društva iz okolice ozirajo na to slavnost in da ta dan ne prirejajo svojih vesellic. Natančnejše podatke in vspehe slavnosti še pravočasno priobčimo.

Kranjska industrijska družba ima posebno okoli tovarne mnogo posestev in jih odprodaja v prvi vrsti svojim delavcem, da stavijo tam svoje hiše. Pred kratkim je hotel tudi nek od tovarne popolnoma neodvisen gospod kupiti od Kranjske industrijske družbe kos prostora, ki leži ob novi cesti, da bi tam zgradil hišo, in je nameraval v isti odpreti mlekarno. Pri pogajanju dobil je odgovor, da se mu proda svet, toda samo pod pogojem, če napravi na poslopju nemške napise. Ta pogoj se seveda ni sprejel in vsled tega tudi ni prišlo do kupčije. In sedaj naj še kdo dvomi, da ni tovarniškemu vodstvu ležeče na tem, da čim preje ponemči naše kraje! Oče Lukman gotovo o tem zopet nič ne ve, kakor po navadi, kadar pride kaj takega v javnost, česar si on ne želi. Najbrže je tudi to pot kak podrejen uslužbenec stavil to nesramno zahtevo. Ali to pot, očka Lukman, ste se spekli, če tudi trdite, da ste samo star Kranjec. Zapomni naj si tovarniško vodstvo, da hočemo posebno odslej naprej obračati večjo pozornost na početja, ki se dogajajo pri direkciji, ki vsak dan stavi predrznejše zahteve in žali, kjer le more, slovensko narodnost in narodni ponos svojih slovenskih uslužbencev.

Nevarno, proti tovarni delujoče društvo je Jeseniški Sokol, tako besedičijo nekateri Švabi na Savi dannadan in hujskajo vsled tega proti članom društva. Pa to še ni dovolj! Zistematično in z združenimi močmi hočejo delati ti ljudje, da bi uničili društvo. Od nemške strani se je postavilo nekake špijone, katerih vloga je, da pozvedo, kdo od tovarniških delavcev je član Sokola, posebno pa, kdo je reden in vnet telovadec. In to ovaduško delo opravljajo tudi nekateri „Slovenci“, med njimi pa se odlikuje zloglasni Peter Rozman. Posebno v zadnjem času se čujejo razne pritožbe, kako se postopa z več člani Sokola, seveda se razume, da ne javno, ampak zahrbtno, kakor je pri teh možakarjih sploh navada. Člani Sokola niso zakrivali drugega, kakor da so Sokoli, vneti telovadci in zbog tega postopajo ž njimi nekateri švabski tovarniški mojstri tako,

da jim skoraj ni več obstati. Na ta način se pač hoče doseči to, da bi sami zapustili svoja mesta v tovarni. Potiska se jih vedno v ozadje, namesto, da bi se jim sčasoma zboljšala mezda in da bi se jim odkazovala mesta, katera smejo zahtevati vsled svojega strokovnega znanja, se jim odkazujejo taka mesta, da komaj zaslužijo za hrano in stanovanje. Namigavalo se je že tudi raznim članom Sokola, da se jim bo gmotno še slabše godilo, če ne izstopijo iz društva. Nekemu drugemu članu Sokola se je n. pr. pripetilo, ko je prosil za povišanje plače, da mu je mojster že parkrat zavrnil upravičeno prošnjo in to s predrzno motivacijo: Toliko časa, dokler ste Sokol, tega ne dosežete. Vsled tega nestrpnega postopanja pa ne trpi društvo, marveč se ga oklepajo člani še tesneje in število članov raste od dne do dne. Pripetilo se je več takih slučajev, katere za danes zamočimo. Istotako ne pridemo še danes z imeni dotičnih mojstrov na dan; objaviti pa hočemo vse, če se bo še nadalje tako postopalo. Vprašamo pa tovarniško vodstvo, ki se danes najbrž izgovarja s tem, da mu o tem postopanju ni nič znanega, ali odobrava to ravnanje svojih uslužbencev proti souslužbencem in ali ni poklicano, da odstrani te nezdrave razmere? Saj ni dolgo tega, ko je ravnatelj Lukman javno izjavil, da iz političnih in narodnih ozirov noče nikomur škodovati, najmanj pa svojim uslužbencem. Če je morda dal dr. Binder druga povelja, bi svetovali, naj se teh otrese, ker bo to zanj in za tovarniško vodstvo boljše. Zavedne tovarniške delavce pa pozivljamo, da manifestirajo proti temu postopanju s tem, da tem številneje pristopajo k Sokolu, da se tem prej združijo v mogočno in trdno vez.

Zabukovčeva klika se je pričela bojevati s — psovkami. Vse, kar na Jesenicah leze in gre, se je priteplo, samo Zabukovec in njegovi kaplani so domačini. Župnik Zabukovec je že pozabil na svojo škandalozno blamažo o priliki izvolitve častnih občanov. Zdaj mu je zopet zrasel greben in udrihati je začel na levo in desno, samo da zabavlja. Nas pusti to njegovo otroško rogoviljenje po „Slovenu“ popolnoma hladne in nam niti na um ne pride, da bi se radi njegove blebetavosti razburjali.

V našem župnišču še ne vedo, da ima jeseniška požarna bramba svojega načelnika, ker trdijo v „Jeseniških novicah“, da je ista brez njega. Naša dolžnost je povedati, da je načelnik požarne brambe g. F. Krivec, da s tem pokažemo, kako Zabukovec v „Slovenu“ ljudi „farba“!

Slavnostna otvoritev Kadilnikove koč na Golici vrši se, kakor smo že zadnjič poročali, prihodnjo nedeljo. Pričetek slavnosti se prične ob 11. uri dopoldne. Kdor le more, naj poleti ta dan na vrh Golice. Kakor smo poizvedeli, pohiti zlasti iz Ljubljane, pa tudi iz drugih slovenskih krajev mnogo turistov ta dan na Golico in pričakovati smemo, da bo to pravi narodni praznik.

Delavske prijatelje se imenujejo kričači one politične klike, ki se zbira okrog „Slovenca“. Za predstave v „kat. del. društvu“ pa mora plačati delavec 2 K od sedeža. Ali ni to brezvestno izsesavanje de-

lavstva, katerega že itak nemški kapitalist dovolj odira!?

Novega policaja je dobila jeseniška občina v osebi Petra Rozmana. Mož še ni dobil koncesije za svojo gostilno, a vendar je toliko predrzen, da hodi po jeseniških gostilnah in pazi, če se gostilne pravočasno zapirajo. Kaj ko bi Peter enkrat tekkel z Jesenic?

Župnik g. Aljaž na Dovjem je nevarno obolel. V ponedeljek 5. t. m. ga je obiskal naš pesnik Gregorčič. Iskreno želimo hitrega okrevanja!

Dvojna mera. Naravno je sicer, če se v posameznih občinah gleda v prvi vrsti na to, da se zlasti v oni vasi ali trgu, kjer so županstvo in drugi javni uradi, obrača vso pozornost na zboljšanje gospodarskih razmer i. t. d., da se najprvo tam razmere zboljšajo in še-le potem pridejo druge vasi na vrsto. Še bolj naravno pa je, če želijo posamezne podobčine odcepiti se od takih krajev posebno tedaj, kadar uvidevajo prebivalci, da se na nje in njih zahteve čisto nič ne ozira in še celo z njimi ravna kakor s pastorko. Tako razmerje se mora tudi v jeseniški občini v posebno pestrih barvah kazati. To razmerje je poklical v življenje oče Lukman, ki je s svojo vsenemško in sebično politiko spravil iz Save v občinski odbor večinoma take močje, ki zastopajo samo njegove in tovarniškega vodstva koristi, ne pa tudi koristi savskih posestnikov in delavcev. Njegov namen je prozoren; s tem je hotel Lukman provocirati savske posestnike, da bi tudi ti zahtevali glasno ločitev Save od Jesenic. Od občine smemo in moramo tedaj zahtevati, da odstrani tudi najmanjša nasprotstva, iz katerih kujejo lahko naši protivniki kapital v njihovo korist in na škodo domačinov. Sicer je prav, da se postopa s tujci, ki nam kaj radi predbacivajo nasilstvo in krivičnost, jednako kakor z domačini, nikdar pa pri tem ne sme trpeti domačin, kar se pa zadnje čase žalibog dogaja. „Jeseniška Straža“ je opozorila prosinca meseca t. l. občino zaradi barake gosp. Jakoba Tonejca v Hrenovici, katera je pogorela 7. grudnia 1904 in pri katerem požaru niso bila samo sosedna poslopja v skrajni nevarnosti, marveč je ta požar napravil tudi faktično škodo v sosednih gozdih. Najbolj je občutil škodo g. S. Romavh; vničenega je imel nekaj smrečja in jedno veliko, jako lepo smreko. Povrnili mu te škode ni nihče in od koga naj jo tudi zahteva? In vendar se gradi sedaj na istem mestu, kjer je stala prejšnja baraka, nova; ne gradi jo sicer g. Tonejc, marveč njegova sestra Jera Zupan, rojena Tonejc, ki je baje dotično gojzdno parcelo kupila od svojega brata. Ker interesirani sosedje niso dobili nikakega obvestila o kakem komisijonelnem ogledu, smemo opravičeno trditi, da se ta baraka gradi brez dovoljenja občinskega odbora in brez ozira na predpise stavbenega reda ter na škodo mejašev. Ko je n. pr. g. Mavsar stavil svojo barako, mu je g. župan zažugal pri komisijonelnem ogledu, da se mu razdere vse započeto delo, če se ne ravna strogo po predpisih in jo ne postavi v regulacijski črti. Čemu ta dvojna mera in s tem razburjati duhove? Postopa naj se povsod jednako, torej, ker imamo že svoje stroge predpise, z vsemi strogo in nikdar naj se ne stopa jed-

nemu na prste, drugemu pa gleda skozi nje. Savčan.

Ustanovitev zveze slovenskih sokolskih društev je ministrstvo za notranje zadeve, sklicuje se na § 6 zakona od 15. listopada 1867, drž. zak. št. 134, **prepovedalo**, češ, da bi zveza na podlagi popolnoma splošne oblike § 3. lit. j zveznih pravil v svoj delokrog lahko privzela tudi politična prizadevanja, „kar bi bilo z ozirom na značaj društva kot društvene zveze v smislu določb § 33. navedenega zakona nedopustno“. — Točka j § 3. zveznih pravil se glasi: „svoj namen dosega društvo, ... da podpira za služna narodna podjetja.“ Grozno!

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je razposlala te dni vsem slovenskim društvom poziv, v katerem prosi, da sklenejo kolekovati vse svoje listine, pisma in dopise z narodnim kolekom, ki je v korist družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, in da rabijo leta kolek pri vstopnicah na vse zabavne, priredbe, veselice, koncerte, besede in dr. Vodstvo prosi najizdatnejše podpore pri razširjanju novega dvavinarskega koleka vseh onih, ki jim je naša šolska družba pri srcu. Ta mala denarna žrtev donese Slovincem pač obilega sadu.

Listnica uredništva. G. Savčan! Hvala za poslano! V zadnji številki nismo mogli objaviti, zato danes. Prosim, oglasite se v kratkem! Na zdar!

Listnica uredništva. Ker se na Savi raztrošajo vesti, da je g. višji poštar A. Schrey v zvezi z uredništvom našega lista, izjavljamo na tem mestu, da on uredništvu ne daje nobenih informacij.

Dva kamnoseška pomočnika

ter brusač (šlajfar)

dobijo stalno delo takoj v kamnosekarstvu

39-1

R. Jeglič v Kranju.

Franc Stibilj

trgovec z vinom

na Jesenicah št. 92

priporoča svojo veliko zalogo pristnega

vipavskega vina

38-2

več vrst po najnižjih cenah. Prodaja se v zaprtih posodah na drobno in debelo.

Poskusite! Vzorek dragovoljno!

Vydrova žitna kava

Poštna 5 kg. pošiljka
!! 4 K 50 h franko !!

„DOMACI PRIJATELI“
vsem odjemalcem zastoj
pošiljani mesečno!

Vydrova tovarna žitne
kave Praga-VIII.

Ako hočete dobro idočo uro poceni kupiti, zahtevajte cenik tvrdke **H. Suttner**, urar, Kranj

31-6

M. Vidic

izdelovalec sodavice, malinovega soka in pokalic (kraherl)

v Lescah na Gorenjskem

priporoča svoje izdelke.

29-8

Postrežba točna. Cene nizke.

HOTEL „ILIRIJA“

16-23

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene sobe za prenočevanje. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljše štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosi spoštovanjem
Fric Novak.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših izkušnjah higenije sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašovicu, A. Trevnu ter gospe Jerici Morič.

Izdelovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špi-
talske ulice 7. 3-24

Mavricij Smolej

urar na Jesenicah

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih ur

kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah.

6-26

Josip Bricelj

pleskar na Jesenicah št. 6

se priporoča slavnemu občinstvu za vsa

v pleskarsko stroko

spadajoča dela, katera izvršuje hitro in

po nizkih cenah. 5-24

Izdeluje tudi napise na grbe,

zid i. t. d.

Postrežba točna!

Pivovarna

G. Auer-jevih dedičev

v Ljubljani

Wolfve ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborna marčno in na bavarski način varjeno pivo.

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloge: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokronogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradu, na Igu, na Dobrovi, v Št. Vidu na Dolenjskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem (Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrdka je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križcem in zlato kolajno.

9-24

Gostilna

Jakob Mesar

na Jesenicah št. 100

tik državne železnice in v neposredni bližini novega kolodvora se priporoča sl. občinstvu na Jesenicah in z okolice. Toči raznovrstna najboljše domača pristna vina in neprekosljivo Gössovo pivo. — Tu se dobivajo vedno topla in mrzla jedila ter vsak čas izboren čaj in dobra kava po najnižjih cenah. Na razpolago ima udobne prostore. Postrežba točna. Za mnogobrojen obisk se prav toplo priporoča

Jakob Mesar.

Melh. Bremc

ključayničarski in kleparski mojster na Jesenicah

se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela in naročila. Popravila in zunanja naročila točno in po nizkih cenah.

Obenem priporoča slavnemu občinstvu svojo

trgovino s kuhinjskim orodjem, železnino i. t. d.

11-25

